

om den videre undersøgelse, forebyggelse eller afhjælpning af miljøskaden. Det forventes, at miljøministeren vil overdrage kompetencerne hertil til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet, der herefter vil varetage behandlingen af sagerne om miljøskade og overhængende fare for miljøskade.

Dette indebærer, at når den relevante tilsynsmyndighed er en kommunalbestyrelse eller en anden statslig myndighed end miljøcentrene under Miljøministeriet, skal denne tilsynsmyndighed, efter at have truffet afgørelsen efter den relevante lov om, at der er en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade og om hvem der er ansvarlig for skaden eller faren, oversende sagen til behandling hos det lokale miljøcenter.

Forslaget skal ses i lyset af, at afgørelserne af, hvordan miljøskaderne skal undersøges, forebygges og afhjælpes, forventes at blive vanskelige. Der skal anvendes bestemte vurderings- og værdisætningsmetoder, som kræver særlige faglige forudsætninger. Samtidigt forventes der relativt få tilfælde af miljøskader eller fare for miljøskade (5-15 sager årligt). Det vurderes derfor, at en vis centralisering af de faglige kompetencer er nødvendig for at sikre en kontinuerlig opbygning og udnyttelse af faglig viden og erfaring.

Der er i denne sammenhæng tillige lagt vægt på, at de lokale miljøcentre under Miljøministeriet vil have såvel lokalkendskab som særlige faglige forudsætninger på områderne gennem deres arbejde med vand- og Natura 2000-planerne.

Endelig indebærer samling af opgaverne hos de lokale miljøcentre under Miljøministeriet fordele i forhold til arbejdet med at registrere, samle og afrapportere data om miljøskaderne og deres behandling til Kommissionen og i forhold til eventuelt samarbejde med andre medlemslandes miljø- og naturmyndigheder om behandlingen af grænseoverskridende miljøskader.

Det foreslås dog, at miljøministeren bemyndiges til at kunne overføre sagsbehandlingen efter denne lov til f. eks. kommunalbestyrelserne, se lovforslagets § 42. Det kan vise sig hensigtsmæssigt at lade kommunalbestyrelserne overtage sagsbehandlingen, når loven har virket i en vis periode og der på den baggrund er blevet indsamlet et erfaringsgrundlag med hensyn til såvel det reelle antal og omfang af indtrufne miljøskader på årsbasis som med hensyn til anvendelse af vurderingsmetoderne i bilag 2 og typen og omfanget af de igangsatte og udførte afhjælpende foranstaltninger.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Kommunalbestyrelserne og regionsrådene er ikke tillagt myndighedsopgaver efter bestemmelserne i lovforslaget, hvorfor lovforslaget ikke har økonomiske og administrative konsekvenser for disse myndigheder.

Staten, forventeligt de lokale miljøcentre under Miljøministeriet, skal forestå sagsbehandlingen efter bestemmelserne i lovforslaget. Det følger imidlertid af miljøansvarsdirektivet, at skadevolderen skal pålægges de fulde økonomiske udgifter i forbindelse med behandling af en sag efter loven, d.v.s. udgifterne til undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af en miljøskade og de kompetente myndigheders udgifter ved behandling af sagen, herunder udgifterne som følge af tidsforbruget i forbindelse med behandlingen af sagen. Det forventes, at miljøcentrenes tidsforbrug til behandling af sager efter loven vil udgøre i størrelsesordenen 1-2 årsværk. Den ansvarliges betaling af disse udgifter vil ske i form af betaling af et gebyr, dækkende miljøcentrets udgifter til sagsbehandlingen, herunder udgifter til de 1-2 yderligere årsværk. Se herom lovforslagets § 45 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Det er samtidigt et krav efter miljøansvarsdirektivet og dermed dette lovforslag, at den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade skal stille sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser efter direktivet og altså dermed dette lovforslag, når det er afgjort, at der er en miljøskade eller en overhængende fare herfor. Det indebærer, at hvis den ansvarlige ikke har økonomisk mulighed for at opfylde sine forpligtelser til at undersøge, forebygge eller afhjælpe en miljøskade, vil dette blive konstateret, før den egentlige sagsbehandling efter denne lov iværksættes.

Lovforslaget indebærer, at der i videre omfang end hidtil vil være adgang til at klage over afgørelser om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af skader på de naturressourcer, der er omfattet af denne lov. Det forventes således, at klagenævnene vil skulle behandle et mindre antal yderligere klager i sådanne sager end hidtil.

På denne baggrund forventes merudgifterne for staten samlet set at blive begrænsede.

Det skal fremhæves, at gennemførelsen af miljøansvarsdirektivet ikke medfører ændringer i miljø- og naturmyndighedernes forpligtelse til at undersøge, forebygge eller afhjælpe konsekvenserne af skader på natur og miljø, hvor denne forpligtelse ikke løftes af skadevolder.